

SAMİ AYANOĞLU 37. SANAT YILINI KUTLUYOR

RUMELİHİSARI'nın asırlık kale kapısından içeri girdiğim zaman sıcak Temmuz güneşi altında bir gölgeye sinmiş bir avuç insanın birtakım kâğıtlar, kitaplar ve plânlar üzerine eğilmiş olduklarını gördüm. Daha yüksekçe bir masada da, esmerleşmiş teni, iri gövdesiyle Hisar'da bir Fatih profili veren aktör-rejisör Sami Ayan oğlu çalışıyordu.

Fatih profili derken boşuna söylemedim. Gerçekten de bu hisarları yaptıran Fatih Sultan Mehmet'e yüzü çok benzediği için "Fatih Sultan Mehmet" filminde, Sami Ayan oğlu, onun rolünü oynamıştı...

Bir istirahat anında, Şehir Tiyatrolarının bu emektar sanatçısıyla, yapılacak jübilesinin hazırlıkları üzerinde konuştuk... Bir zamanlar, ben de çocuk tiyatrosunda sahneye çıkmıştım. O zaman da Ayan oğlu, tiyatronun büyük şöretlerindendi...

Bu gece Rumelihisarı'nda 37. sanat yılını kutlayacak Sami Ayan oğlu Hisar'daki çalışmalarında (üstte - altta) ve Feridun Karakaya ile görüşüyor (sağda)

Yapısı, sesi, konuşması dikkati çekiyor ve kendini aratıyordu.

-Kaç yıl oldu tiyatroya başladınız? diye sordum.

-Otuz yedi bitti. Dile kolay... Bütün bir ömür... Hani kırka merdiven dayayacağız...

-İlk defa ne zaman sahneye çıktığınızı hatırlıyor musunuz?

Şöyle bir gözlerini kısıtı:

-1930 yılındaydı... Tolstoy'un "Yaşayan Kadavra" piyesinde figüran olarak sahneye çıkmıştım. Daha on yedi yaşında bir çocuktum o zaman.

-Ne zaman sahnede konuşmaya başladınız?

-Yine o yıl, ilk sözlü rolüm, Bedreddin Tuncel'in tercüme ettiği "Maya" adlı bir piyesteydi...

Ondan sonra yıllar birbirini kovalamıştı. Dram olsun, komedi olsun, hangi eserde ne vazife verirlerse yapmıştı. Hem de iyi yapmıştı. "Ocak Çekirgesi"nden Shakespeare'in "Fırtına"sına, Shaw'un "Doktorun Hastası"na kadar oynamadığı piyes kalmamıştı. Çok gençken çok genç olduğu için, şimdiki gibi orta yaşa gelince tecrübesinden faydalandığı için her an sahnede görünmesi icap etmişti. Yıllar yılları kovalamıştı böylece. Bir yandan film çalışmaları vardı. Yerli filmlerin aranan adamıydı.

Sami Ayan oğlu rol arkadaşları Sevil Candan, Gül Gülgün ve Atacan Arseven ile Hisar'da (üstte) ve geçen sezon oynadığı "Avluya Bakan Pencere" adlı oyunun bir sahnesinde (altta).

Karakter rollerinde üstüne yoktu. Hangi birini saymalı.

Sami Ayan oğlu'nun tükenmez çalışma şevki, radyo tiyatrosunda değerini belli etmişti.

Şimdi, Musahipzade Celal'in, tiyatromuz için klâsik repertuvara girmiş "Bir Kavuk Devrildi" komedisini sahneye koyuyordu ama, eskisinden çok farklı şekilde...

-Jübile'de başka neler var?

-Eksik olmasınlar, arkadaşlar var...

Bu mütevazı cevaba madde olarak pek çok şey eklenebilecektir... Mesela Münir Nurettin Selçuk'un konseri, mesela, ses sanatçısı olarak öteki sahne sanatçıları da emeği...

Sami Ayan oğlu'na başarı dileyerek Hisar tiyatrosundan ayrılırken onlar, kızgın güneş altında bir sahnenin provasına yeniden hazırlanıyorlardı.

Yazı ve fotoğraflar : Çetin ŞENCAN